

Kommunan má skapa framleiðslu-vinnuni betri fortreytir

Betri javnvág má koma í býarsamfelagið til fyrimuns fyri framleiðandi vinnuna, tí alt størri partur av arbeiðsføra fólkinum í høvuðsstaðnum starvast í fyrisingar- og tænastrúkturinum, skrivur Jóhann Mortensen, valevni til býráðsvalið á lista C

Fortreytin fyri trivnaði og framburði á øllum økjum er eitt gott vinnuligt grundarlag. Eitt er tí vist, at vit skapa einki nýtt úttan góð arbeiðspláss, sum skapa arbeiði og kasta nakað av sær.

Gongdin í Havnini seinastu mongu árin hevur verið, at alt størri partur av arbeiðsføra fólkinum starvast í fyrising og í tænastrúkturinum av ymsum slag, meðan parturin í framleiðandi vinnuni er vorðin lutfalslig minni.

Sjálvur ivist eg ikki í, at tey flestu eru samd um, at skal natúrlig javnvág vera í býarsamfelagnum, má lutfallið millum framleiðsluvinnuna og tænastrúkturinum broytast til fyrimunsar fyri framleiðandi vinnuna næstu árin.

Tórshavnar kommuna hevur lagt økir út til idnað og aðrar vinnufyrirtekur og gjørt hesi byggibúgvn. Men á hesum øki má eitt stórt tak takast fyri at út-

vega nýggj øki til vinnuna á landi sum á sjógvi, um tørvurin skal nokkast, og samansetingin av vinnustrukturinum í høvuðsstaðnum skal broytast.

Sunds-depilin

Í hesum spurninginum er uppskotið um idnaðardepilin á Sundi heilt natúrligur. Framløgur av hesi ætlanini setti nakrar grundleggjandi spurningar við okkara sölupolitikk og idnaðarpolitikk, tá tað snýr seg um góðsking av okkara fiskavörum og aðrar framleiðslu innan fiskiveiði. Bert spell, at hesir tankar ikki elvdu til størri orðaskifti í fjølmiðlunum millum vinnufólk og politikkarar enn tað, sum Sosialurin, sum altíð, royndi at birta uppundir.

Tí, eitt má sláast fast, at fleiri arbeiðspláss mugu vit skapa, um vit skulu kunna útvega ungdómi okkara arbeiði, tá hann kemur úr skúlanum, soleiðis at vit ikki koma í

somu støðu sum flestu londini rundan um okkum eru komin í við stórum arbeiðsloysi millum tey ungu.

Við tað at einki er komið fram frá samráðingunum millum Tórshavnar býráð og stigtakaran til Sunds-depilin, er ikki nóg gott grundarlag at taka støðu til ætlanina, sum eg í prinsippinum havi hug at taka undir við, hóast fleiri spurnar- tekin og viðmerkingar kunna setast: Er tað rætt at savna so nógv virksemin á einum øki, sum ætlanin er? Eru møguleikar fyri at byggja út hjá virkjunum — vit siggja jú ofta, at virkir viðka skjótt um verandi bygningar? Er tað rætt, at ein privat fyrirtøka skal taka sær av tættum í idnaðarbyggingini á kanningarstøðinum, sum í dag liggja undir tí almenna, sum eftir hvat eg havi skilt, at ætlanin hjá sonevnda »kjarnanum« er? Og hevði ikki

verið rættari, um Sunds-depilin hvíldi á lutafelagsgrundarlagi o. s. fr.

Men eitt er so vist: komandi býráð má beinanvegin undir seriesar samráðingar um ætlanina, tí spurningurin er, um vit hava ráð at lata hesa ætlanina gleppa okkum av hondum.

Vestara havnarøki

Men vit hava bæði handverks- og fiskivinnuindnað í býnum, sum ikki arbeiðir undir nóg góðum umstøðum. Eg hugsi her fyrst og fremst um virksemin úti á vestara keikini, har eini 3—400 fólk starvast dagliga.

Her má nakað muna-gott gerast. Ein liður í hesum er tann ætlaða havnarútbyggingin vestanfyri, soleiðis at møguleikarnir hjá fiskivinnuni kunnu bótast, og soleiðis at møguleikar verður at byggja nýggj fyrirkavirki ella onnur virki í samband við sjóvinnuna úti á Viðar-nesleiðini.

Eisini má Skipasmiðjan, sum er eitt av okkara størstu arbeiðsplássum, fáa betri umstøður at virka undir, so hon er kappingarfør við aðrar føroyskar og útlendskar skipasmiðjur og soleiðis er før fyri at kasta nógv arbeiði av sær.

Ein liður at skapa betri umstøður á vestara havnarlagi er at fáa tað skipað. Eitt annað er at fáa tað virksemin, sum hevur ikki

beinleiðis samband við sjóvinnuna og sum ikki beinleiðis nýtist at liggja har, flutt aðrastaðir í býnum.

Í hesum sambandi kann eisini visast á, at umstøðurnar hjá útróðrarflotanum eru ikki nóg góðar. Javnaðarflokkurin hevur tí í valskrá síni, sum verður send til hvørt húski, skotið upp at byggja nýggjar egningar-

skúrar og stampa-goymslu á vestara havnarøki og bota møguleikarnar fyri at bota og umvæla reiðskapin.

Á øllum vinnuliga økinum liggja spennandi tok at fara undir, sum Javnaðarflokkurin er fúsar at vera við at taka. Atkvøðið tí fyri lista C týsdagin 4. desember.

Jóhann Mortensen

Mortan Rasmussen, valevni javnaðarflokksins til býráðsvalið í Havn skrivur:

Hví leigar tað almenna frá privatnum

Tórshavnar býráð og landsstýrið higartil hava forðað fyri, at almennir stovnar sjálvir hava útvegað sær øki at byggja sær egin høli á. Hetta er tann beiski veruleikin, skrivur Mortan Rasmussen, sum er deildarleiðari á posthúsinum í Havn, ið kanska serliga hevur liðið undir hesum.

Fyrst ein litil viðmerking til greinina hjá Sigríð Dalsgaard í Sosialinum hósadagin. Eg skal gera vart við, at tað, eg skrivistendur fyri mína egnu rökning sum borgari í hesum samfelagnum, og er ikki eitt úttalili postverksins vegna.

Postverkið hevur IKKI »einarætt uppá alla postavgreiðslu« men bert, har talan er um brev og postkort.

Harafurat er postverkið bundið hjá Sigríð Dalsgaard í Sosialinum viðtøkum, sum geva privatnum fyrtekum allar møguleikar at taka tænastrúktur frá postverkinum, útán at postverkið hevur møguleikar at svara aftur.

Eftir postlógini skal postverðið eisini rekast út frá handilsligum sjónarmiðum í so stóran mun sum gjørligt — eisini postgjöldini skulu ásetast eftir hesum sjónarmiðum.

Tað sum eg annars havi á hjarta eru vánaligu hólviðurskiftini — ikki bert hjá postverkinum men hjá flest øllum almennu stovnum.

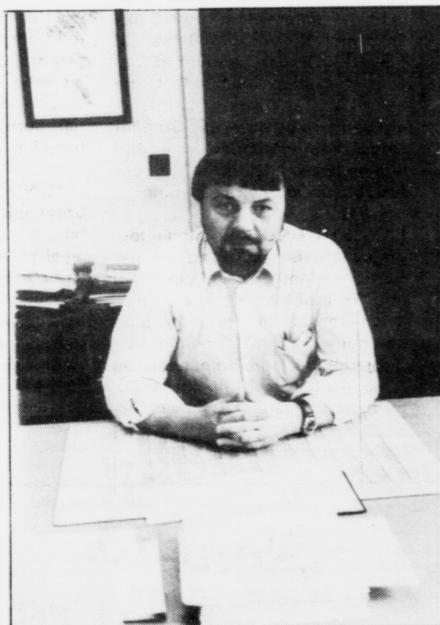
Tað visir seg fyri mær, at áhugin fyri at skapa »trivnað« fyri privatnum fyrtekunum er so stórur, at hesar nú eru í eini kapping um at ognar sær so nógv grundtøki sum gjørligt fyri síðani at byggja hallir til tað almenna at leiga — og

gjalda. Hóast hetta, heldur útstykkingin til »idnaðarøki« fram, meðan almennu stovnarnir verða verri og verri fyri at røkja sínar skyldur.

Borgarstjórin kom stutt síðani við nøkrum fægum orðum um høvuðsstaðin og hansara uppgávur í tí sambandi. Er ikki ein av teimum uppgávnunum at syrgja fyri, at almennu stovnarnir, sum skulu tæna øllum landinum, — nú teir eru lagdir í Havn, — fáa arbeiðsmøguleikar? Ella ynskir høvuðsstaðurin teir hagar, piparið gror? Tað er óivað nógvur bygd-ir, sum fegnast vilja hava nøkur arbeiðspláss afturat.

Postverkið er ein av teimum stovnum, sum hevur leigað sær hølir — at hetta er hent, er bert av neyð — tað loysir ikki hólustrupulleikarnar — bert ein ábót.

Tað verður ongantíð ein røtt loysn at finna ein tilvildarligan bygning og síðani fara at spekulera uppá, hvussu ein nú skal klemma síni arbeiði inn í hann. Tað er ein treyt líka so væl hjá almennum sum privatnum virkjunum, at bygningurin verður gjørdur eftir teimum arbeiðs-

gongdum og -hættum, sum skulu nýtast. Postverkið hevur nú í skjótt 30 ár havt alt ov trong hølir, og tey seinastu 20 árin hava verið royndir allir møguleikar at fáa grundtøki til eignaði hølir. Tá økið

Tá øki í Hálisi á býarplaninum bleiv sett av til posthús og aðrar almennar stovnar, roknaði eg við, at nú fór at bera til — men gakk!

Allar royndir at fáa væl-

Framhald á síðu 8